

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN CONTEMPORANI
Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc
CAPÍTOL QUART
ALGUNES NOTES DE LA SANTEDAT EN EL MÓN ACTUAL

En pregària constant

151. Recordem que «és la contemplació del rostre de Jesús mort i ressuscitat la que recompon la nostra humanitat, també la que està fragmentada per les fatigues de la vida, o marcada pel pecat. No hem de domesticar el poder del rostre de Crist».¹ Llavors, m'atreveixo a preguntar: ¿hi ha moments en què et poses a la seva presència en silenci, romans amb ell sense presses, i et deixes mirar per ell? ¿Deixes que el seu foc s'inflami en el teu cor? Si no li permets que ell alimenti l'escalf del seu amor i de la seva tendresa, no tindràs foc, ¿i així com podràs inflamar el cor dels altres amb el teu testimoniatge i les teves paraules? I si davant el rostre de Crist encara no aconsegueixes deixar-te curar i transformar, llavors penetra a les entranyes del Senyor, entra a les seves nafres, perquè allà té la seva seu la misericòrdia divina.²

152. Però prego que no entenguem el silenci orant com una evasió que nega el món que ens envolta. El «pelegrí rus», que caminava en oració contínua, explica que aquesta oració no el separava de la realitat externa: «Quan em trobava amb la gent, em semblava que eren tots tan amables com si fossin la meua pròpia família. [...] I la felicitat no sols il·luminava l'interior de la meua ànima, sinó que el món exterior m'apareixia sota un aspecte meravellós».³ ■

(continuarà)

¹ *Discurs en el V Congrés de l'Església italiana*, Florència (10 novembre 2015): AAS 107 (2015), 1284.

² Cf. S. Bernat, *Sermons sobre el Càntic dels Càntics* 61, 3-5: PL 183, 1071-1073.

³ *Relatos de un peregrino ruso*, Buenos Aires 1990, 25.96.

Diumenge, 20 de setembre de 2020. Núm. 565

DIUMENGE XXV DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

“TENS ENVEJA, PERQUÈ JO SÓC GENERÓS?”

La paràbola de l'amo de la vinya ens porta un missatge ple d'esperança per a tots. Aquell bon amo, generós com és, surt a buscar treballadors a totes hores. No vol que ningú quedi desvagat. Ben al contrari. A l'hora de retribuir els treballadors dona a cadascú la mateixa paga. Ha considerat que els que no han hagut de suar la jornada sencera, no ha estat pas per culpa seva, i bé es mereixen un jornal sencer. Més encara, potser el necessiten.

Ja m'agradaria veure si trobaríem amos així. Però aquest amo –tots ho hem endevinat i comprès– és Déu “*que vol que tots els homes se salvin*”. Una vegada més l'evangelí ens presenta el Déu de bondat, el Déu “*compassiu i benigne*”, el Déu proper a les persones.

Però ara mirem l'altra costat de la paràbola. Els treballadors de primera hora han tingut la sort de ser contractats des de bon començament, podran gaudir ben justament d'un jornal complert, que honradament s'han guanyat. Els altres, si els haguéssim de pagar nosaltres, tot i obrar amb rectitud i justícia, els donaríem la part proporcional, segons l'esforç i el treball realitzat. Res a dir. Tot és de la més pura justícia. Però la paràbola no acaba així: Els de la darrera hora cobren el mateix jornal que els de la primera. I sorgeix la murmuració i la queixa. No en tenen prou amb el que justament s'han guanyat. Pensen que els ha de tocar més. I no és així.

Examinem el nostre cor: és generós, com el de Déu? O és mesquí, com el dels que murmuren? Aquí hi ha l'arrel de tots els mals. No estem contents amb el que tenim, o més ben dit, amb el que ens han donat. “*Tens enveja, perquè jo sóc generós?*” Voldríem tenir tracte

de privilegi, tot pensant que ens ho hem ben guanyat. I de fet, davant Déu, no ens hem guanyat res. Tot és gràcia. Tot és do de Déu.

Els nostres camins i els de Déu (primera lectura) no transcorren per allà mateix. I voldríem que Déu pensés com nosaltres. Però, no. Cal que nosaltres tinguem el pensament de Déu: L'amor, la bondat, la generositat, l'acolliment, la misericòrdia, el perdó, ...

Sant Pau també ens ho ha demanat: *"porteu una vida digna de l'evangeli del Crist"* (segona lectura).

El poble d'Israel, poble escollit des la primera hora, queda ara completat pel nou poble de Déu, el poble gentil, cridat també a la salvació, encara que sigui a l'hora darrera. Aquest poble som nosaltres, l'Església del Crist. Donem gràcies al bon Déu que ens ha escollit i ens ha donat la vida. Tant de bo puguem dir amb sant Pau: *"per a mi, viure és Crist"*. I procurem sempre ser ben generosos, com Déu ho és amb nosaltres. ■

* * * * *

LA JUSTÍCIA SOCIAL

La societat assegura la justícia social realitzant les condicions que permeten a les associacions i a les persones d'obtenir allò que els és degut.

El respecte a la persona humana considera l'"altre" com un "altre jo". Suposa el respecte als drets fonamentals que deriven de la dignitat intrínseca de la persona.

La igualtat entre els homes té per base la dignitat personal i els drets que en deriven.

Les diferències entre les persones vénen del disseny de Déu, que vol que tinguem necessitat els uns dels altres. Han d'encoratjar la caritat.

La dignitat igual de les persones humanes demana l'esforç per reduir les desigualtats socials i econòmiques excessives. Empeny a fer desaparèixer les desigualtats iniquès.

La solidaritat és una virtut eminentment cristiana. Practica la participació dels béns espirituals encara més que la dels béns materials.

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n. 1943-1948

HORARI DE MISSES **BASÍLICA SANT FELIU**

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 19: 18,30: Dolors Puntí

Diumenge, 20: 12.00: Pel poble.

18,30: Intenció particular

Dilluns, 21: 18,30: Intenció particular

Dimarts, 22: 18,30: Per les vocacions

Dimecres, 23: 18,30: Família Figueras Xifra.

Dijous, 24: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí.

Divendres 25: 18,30: Pels difunts de la parròquia

Dissabte, 26: 18,30: Enric Mirambell Belloc

Diumenge, 27: 12.00: Pel poble.

18,30: Mn. Josep M. Fàbrega i Casademont

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

25 de setembre: SANT DALMAU MONER

Un sant de la nostra terra, nascut a Santa Coloma de Farners. Prevere de l'Orde de Predicadors (frare dominic), que estimava la solitud i el silenci. El seu sepulcre es troba actualment a l'Església del Sagrat Cor de Girona, sota l'altar major. És venerat com a copatró de la nostra ciutat.